

UDC 338.47(043.2)

Gurwinder Singh, Doctor of laws,
National Law University (Himachal Pradesh), Republic of India

THE IMPACT OF FREE TRADE ON THE ENVIRONMENT: A PROBLEM FOR THE WTO TRADING SYSTEM

The primary function of the WTO as a multilateral organisation is to regulate trade among the Member States, and this also implies discussion on issues with different set of values, such as the affect of free trade on the environment. The discussion concerning the 'impact of free trade on the environment' revolves around two planes, i) the principal objective of the WTO i.e., the promotion of free trade among its Member Nations, together with ii) the complex values compounded, such as sustainable development, the pursuit of which obviously goes alongside. It is ironical that within the WTO trading system, there are several agreements promoting free trade, but no explicit wide-ranging agreement, supporting environment-related issues on a parallel basis. While the WTO tries to promote free trade along with sustainable development, however, what adds to the biased positioning are the competing interests of the Member States in practice. The contradiction in practice is further deepened, whenever the occasion arises for the multinationals to make a choice between trade and environment standards. From the analysis in this paper, it can be observed that the legislative bodies and the judicial bodies of many of the Member States follow an unbalanced approach, thus leading to a dilemma over the preference between trade and environment. This presentation further draws attention to a question, whether the lack of a clear basis to make choices between the two objectives, also obstructs the evolution of a general normative set up of environmental values on a global basis. The issue of free trade and the environment sustainability, taken together, also touches the institutional character of the WTO, the extent of compatibility between the two objectives.

УДК 342.951:351.82

Добчис Я. І., магістр права,
м. Тель-Авів, Ізраїль

СЕРВІСНА ФУНКЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ: ДОСВІД НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ІЗРАЇЛЮ ТА УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Сучасна історія України та Ізраїлю склалася таким чином, що має багато спільного, а саме: потреба побудови сучасної демократичної

держави в умовах агресивної терористичної діяльності сильного сусіда. Наприклад, досить точним виявився прогноз, висловлений у дисертаційному дослідженні [1]: Україна та Ізраїль вимушені вирішувати, по суті, багато аналогічних проблем, пов'язаних з необхідністю забезпечення правопорядку, громадської безпеки та боротьби зі злочинністю [1, с. 4]. На даний момент велика кількість експертів визнає таку аналогію – як у сфері творення силових структур [2, 3], так і у загальносуспільній сфері [4-6]. Отже, Національна поліція Ізраїлю (משטרת ישראל, *Миштэрэт Исраель, Israel Police*), з урахуванням аналогії умов її роботи з українськими, найбільше підходить до вивчення її діяльності як сервісної організації для врахування досвіду в Україні.

Захисна функція поліції Ізраїлю закладена історично. Предтечею ізраїльської поліції була організація «а-Шомер» (השומר, страж; 1909-1920) [8, 9], члени якої у часи Османської імперії (до 1917 р.) захищали єврейські поселення від агресивних дій арабів. У період дії британського мандату (1922-1948) була створена британська поліція на землях Палестини. У зв'язку із збільшенням числа нападів на євреїв з боку арабів у 1936 р. з поліцейських-євреїв була створена «поліція єврейських поселень». Нормативною базою діяльності «поліції єврейських поселень» був статут британської поліції, переведений на іврит. Всі роки свого існування в Палестині британська поліція займалася застосуванням закону, але не надавала послуг населенню. Єврейські поліцейські діяли всередині своєї громади і допомагали їй, чим була закладена орієнтація на потреби населення.

Після створення Держави Ізраїль у 1948 р. підрозділи «поліції єврейських поселень» склали основу нової поліції Держави, яка, тим не менш, зберігала родимі плями британської поліції. Протягом 1958-1960 рр. проводилися заходи з реорганізації поліції. Раніше, у 1949 р., в ізраїльській армії за моделлю жандармерії були створені «прикордонні частини» (Хейль а-Сфар, חיל הספר), з метою боротьби з диверсантами і охорони кордонів. У 1953 р. вони були підпорядковані поліції, реорганізовані і отримали назву Прикордонних військ (Магав, משמר הגבול, *Mishmar HaGvul* – прикордонна варта).

У 1974 р. створено підрозділ для боротьби з терором, а також організація добровільної допомоги поліції (так звана цивільна гвардія Ізраїлю, משמר אזרחי, *Mishmar Ezrahi*, Мішмар Езрахі), яка допомагала поліції в антитерористичній діяльності (зараз використовується і для допомоги поліції в її повсякденній діяльності). Сьогодні в органах поліції служить близько 30 тис. осіб, Мішмар Езрахі складається приблизно з 70 тис. осіб. Завдання Ізраїльській поліції – проводити роботу щодо застосування закону в дусі основних принципів Декларації незалежності. Це завдання полягає в прагненні поліпшити якість життя в Державі Ізраїль шляхом надання послуг населенню.

З метою поліпшення поліцейських послуг для населення і перетворення їх в загальнодоступні було прийнято рішення про розподіл поліцейських послуг шляхом створення районних центрів поліції (РЦП, *רצפ*). РЦП розташовані в основному у віддалених районах, в арабських населених пунктах, в районах нових репатріантів, в сільській місцевості, в туристичних районах і на пляжах. У більшості випадків РЦП діє в центрі набору добровольців або при ньому, і там постійно перебуває працівник поліції. Цей працівник разом з добровольцями-дружинниками і представниками інших громадських і міських організацій локалізує потреби населення і його проблеми і призводить районні сили в готовність до боротьби зі злочинністю.

Важливим напрямком роботи поліції на місцях є робота з молоддю. Крім виконання чітко визначених функцій, штат по роботі з молоддю займається зміцненням зв'язку з внутрішніми і зовнішніми організаціями. Ця тенденція пов'язана з концепцією, заснованою на необхідності об'єднання ресурсів і спільної діяльності, виходячи з системного розгляду проблеми і постановки на перше місце користі для молодої людини. У зв'язку з цим, поліція бере участь в розробці та втіленні в життя різноманітних молодіжних програм.

Натомість українська поліція продовжує нести на собі родимі плями радянської міліції [10], і потрібна велика робота для їх подолання.

Література

1. Фільштейн В.Л. Організаційно-правові засади діяльності Національної поліції Держави Ізраїль (порівняльно-правовий аналіз): автореф. дис... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / В.Л. Фільштейн, К., 2009. – 20 с.

2. Ариэли Цви. «Руах Цахаль». Чему стоить поучиться у израильской армии? / Цви Ариэли // Обозреватель [Электронный ресурс]. – 17.02.2016 р. – Режим доступа: <http://obozrevatel.com/blogs/45893-ruah-tsahal--moralno-eticheskie-osnovyi-izrailskoj-armii.htm>

3. Ариэли Цви. Реформы в ВСУ и НГУ: что реально сделать за год / Цви Ариэли // Обозреватель [Электронный ресурс]. – 11.04.2016 р. – Режим доступа: <http://obozrevatel.com/blogs/09273-reformyi-v-vsu-i-ngu-chto-realno-sdelat-za-god.htm>

4. Брук Меир. Украина – Израиль: параллели / Меир Брук // Еврейский Мир [Электронный ресурс]. – 25.03.2014 р. – Режим доступа: <http://evreimir.com/90863/ukraina-izrail-paralleli/>

5. Лихачев В. Взгляд на Украину из Израиля / В. Лихачев // Еврейский мессиянский портал [Электронный ресурс]. – 27.07.2014 р. – Режим доступа: <http://ieshua.org/vzglyad-na-ukrainu-iz-izrailya.htm>

6. Барышников В. Опыт Израиля и Украина / В. Барышников // MADAN [Электронный ресурс]. – 20.09.2015 р. – Режим доступа: <http://madan.org.il/ru/news/opyt-izrailya-i-ukraina>

8. О полиции / Офиц. Сайт полиции Израиля [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.police.gov.il/RusArticlePage.aspx?aid=38>

9. Израиль / Центр экономического анализа и экспертизы [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.ceae.ru/Israel.htm>

10. Белкін Л. Європейські повноваження не можуть бути надані українській поліції / Л. Белкін // Юридична газета. – 26.10.2016 р. – № 43 (541). – С. 32-34.

УДК 353. 2: 004(043.2)

Эльмир Велиев, диссертант,
Бакинский Государственный Университет,
г. Баку, Азербайджан

«ЭЛЕКТРОННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО»: ПОНЯТИЕ И ПРИЗНАКИ

Концепция «электронного правительства» появилась относительно недавно, не успев получить целостного теоретического осмысления в юридической науке. Вместе с тем «электронному правительству» посвящено множество исследований, в которых оно изучается, приводятся наиболее приемлемые, с точки зрения авторов этих работ, его определения, рассматриваются его принципы, значение и роль для правового развития государства и общества, подвергаются анализу результаты законотворческой деятельности, затрагивающие вопросы организации и деятельности «электронного правительства», как следствие, исследуются и предлагаются различные направления улучшения указанной деятельности. В настоящее время единого определения понятия «электронное правительство» нет, хотя многие нормативные правовые акты, в том числе и международные, используют данный термин. «Электронное правительство» – это «новая форма организации деятельности органов государственной власти, обеспечивающая за счёт широкого применения информационно-коммуникационных технологий качественно новый уровень оперативности и удобства получения гражданами и организациями государственных услуг и информации о результатах деятельности государственных органов».

В настоящее время сложилось множество трактовок такого относительно нового состояния власти и государства в целом как «электронное правительство» [5, с. 6-10]. В свою очередь представляется необходимым остановиться на соотношении слов, образующих словосочетание «электронное правительство». В своей статье Кузнецов П.У. совершенно справедливо отмечает, что сам термин «электронное правительство», по существу, является неологизмом, поскольку достаточно сложно дать ему исчерпывающую лингвистическую характеристику. Слова «электронный» и «правительство» никак синтаксически не связываются в силу их